

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/129/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121492324
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121492324.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: 365.bank, a. s. so sídlom: Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom: Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1/ P. C., A.. XX.XX.XXXX, W. N. XXX, XXX XX N. a 2/ P. C., A.. XX.XX.XXXX, W. N. XXX, XXX XX N., obe zastúpené: Mgr. Ondrej Barnom, advokátom so sídlom AK Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov o zaplatenie 2.514,-eur s príslušenstvom,
t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná v 1. rade a žalovaná v 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným zaplatiť mu sumu 2514 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2514 eur od 22.11.2019 do zaplatenia.

2. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 20.11.2015 uzatvoril žalobca (do 2.7.2021 podnikajúci pod obchodným menom: Poštová banka, a.s.) so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 1551984030 (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 7 400 EUR. Žalovaná strana načerpala úver dňa 20.11.2015 (aktuálny stav úveru, posledná strana). Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 21.11.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 4.886,- € z čoho pripadlo na istinu 2.110,31 €, na úroky 2.748,69 €, na poplatky 27,- €. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Istina pohľadávky tak predstavuje 2.514,- € (7.400,- € - 4.886 €). Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Veriteľ týmto v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z. z. o

upomínacom konaní vyhlasuje, že o identifikovanej pohľadávke účtuje v uvedenom rozsahu vo svojom účtovníctve.

3. Žalované so žalobou nesúhlasili. Žalobu žiadali zamietnuť. Uvedli, že ide o spotrebiteľskú právnu vec, preto je potrebné použiť všetky právne normy týkajúce sa spotrebiteľského práva. Žalobca nepreukázal, že nám riadne doručil predmetne výzvy na zaplatenie dlžnej sumy tej ktorej omeškanej splátky. Z uvedeného vyplýva nepravdivosť tvrdení žalobcu, na ktorých zakladá preukazovanie svojho nároku, nesplnenie predpokladov pre platnosť postúpenia pohľadávky, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nesplnení predpokladov podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Nestačí totiž len deklarovať domnelé odoslanie akýchsi zásielok, o ktorých sme sa my nijako nedozvedeli, keďže nám neboli doručené. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku „V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň platí § 132 ods. 2 podľa ktorého „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradili odkazom na označene dôkazy.“ Žaloba žalobcu je teda vnútorne rozporná a ako taká s poukazom na povinnú súladnosť tvrdení žalobcu s obsahom a neúplnosťou navrhovaných dôkazov nemôže obstáť a už z týchto dôvodov, ale najmä z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie je potrebná žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Podľa ich názoru nie je možné žalobcom uplatnený návrh považovať za oprávnený z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplateniu pohľadávky. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OŽ). Ž opatrnosti taktiež vznášajú námietku premlčania celého uplatneného nároku žalobcu. Zmluva taktiež obsahuje zmluvne podmienky, ktorá svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v ich neprospech, čo by sud mal ex offo zohľadniť: a vyhlásiť za neprijateľnej. Poukazujem aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-448/17, z 20.19.2018 podľa ktorého: „Smernica 93/13 sa ma vykladali v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť: vnútroštátny sud. Z uvedeného vyplýva jasný rozpor vydaného platobného rozkazu s právom EU. Podľa Súdneho dvora EU vyšší súdny úradník nemôže vydať platobný rozkaz, keďže nebola nijako zohľadnená neprijateľnosť zmluvných podmienok a nezákonnosť plnení, ktorej si žalobca z neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje v tomto konaní. Spravodlivosť v tomto type súdneho konania je závislá na odbornom posúdení veci sudom a odmietnutí uplatňovaných nárokov, ktorej majú podklad v neprijateľnom zmluvnom dojednaní. Keďže sa v tomto konaní nezohľadňuje neprijateľnosť poplatkov, lebo sa neskúma pôvod čiastkových plnení, ktorej tvoria výšku celkovej uplatňovanej sumy, nie je možné takýto platobný rozkaz považovať za vydaný v súlade so smernicou 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

4. Uvedli, že žaloba je nesúladná s ustanoveniami § 53 Občianskeho zákonníka. Žalobca podľa nich žiada žalobou také plnenia, ktoré nemôže vyžadovať a to na základe toho, že podľa ich názoru, nie sú splnené predpoklady pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, keďže nie je preukázané, že by sa, či už teda do sféry dispozície žalovanej v 1. alebo v 2. rade, dostala výzva na zaplatenie dlžných splátok, pokiaľ ide teda o k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Je tu len doručka len pokiaľ ide o žalovanú v 2. rade. To ale neznamená, že by boli splnené všetky predpoklady pre platné zosplatenie pohľadávky. Z toho dôvodu navrhuje žalobu zamietnuť. Taktiež poukázali v prípade, že by sa s týmto súd nestotožnil na skutočnosť, že predmetom úveru bolo refinancovanie skorších zmlúv, ktoré vyplývajú aj z predchádzajúcej rozhodovacej činnosti súdov. V tomto období boli bezúročné a bez poplatkov, preto dávajú súdu do pozornosti alebo teda na zváženie, preskúmanie týchto zmlúv, pretože v prípade, že sú bezúročné a bez poplatkov, tak tento úver už bol zaplatený príslušenstvom týchto skorších zmlúv.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 20.11.2015, rozhodcovskou zmluvou, výpisom z úverového účtu, výzvou z 25.10.2019, z 21.11.2019, predžalobnou výzvou z 27.08.2021, doručenkou na čl. 15, kópiou poštových podacích hárkov, obchodnými podmienkami, písomnými vyjadreniami žalobcu, uznesením 4D/154/2017, písomnými vyjadreniami žalovaných, dokladmi žalobcu na čl. 96-110, výsluchom

žalovaných, rozsudkom OS Vranov n/T sp.zn. 5Csp/158/2019, zmluvou z 08.11.2013 na čl. 187-188, výpisom na čl. 192-200, refinancovanými zmluvami na čl. 226-256 a na čl. 258-261.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Pôvodný veriteľ Š. C. ako dlžník a P. C., žalovaná v 1.rade ako spoludlžníčka uzavreli dňa 20.11.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v sume 7.400 eur, ktorý sa zaviazali uhradiť v 108 mesačných splátkach vo výške 113 eur za podmienok dohodnutých v zmluve.

8. Podľa zmluvy bol dohodnutý úrok 11,90% ročne, RPMN bola 12,60 %, priemerná RPMN bola 10,97%. V bode 2 boli dohodnuté ďalšie podmienky . Z tohto bodu ďalej vyplýva, že zmluvou boli refinancované 5 zmluvy a to Pôžička na bývanie Poštová banka 2 346,50 eur, Pôžička na bývanie Poštová banka 3 548,68 eur, spotrebný úver Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel - nebanková spoločnosť 174,00 eur, spotrebný úver Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel - nebanková spoločnosť 82,00 eur, spotrebný úver Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel - nebanková spoločnosť 211,00 eur, spotrebný úver Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel - nebanková spoločnosť 46,00 eur.

9. Z rozhodnutia o dedičstve z 08.06.2017 sp.zn. 4D/154/2017 vyplýva, že dlžník Š. C. zomrel dňa 13.04.2017. Z obsahu rozhodnutie o dedičstve vyplýva, že dedičom, ktorý zdedila jeho majetok bola P. C., žalovaná v 1.rade. Hodnota zdedeného majetku je 11.505,50, čistá hodnota 11.410,17 eur.

10. Listom z 25.10.2019 (čl. 11) veriteľ upozornil žalovanú v 2.rade na to, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia Zmluvy o úvere č. 1551984030 zo dňa 20.11.2015 a Obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke do dnešného dňa neuhradili svoje záväzky voči Poštovej banke, a.s. V zmysle ust. § 53 ods.9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení ich upozorňujeme, že ku dňu 25.10.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 479.00 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 452.00 EUR, poplatkov vo výške 27.00 EUR a poisťné 0.00 EUR. Vyzývame preto na zaplatenie vyššie uvedenej sumy na úverový účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, v tvare IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od Vás resp. spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky. Doručenkou svedčiacu o prevzatí tejto výzvy súdu žalobca nedoručil.

11. Listom zo dňa 21.11.2019 vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru k 21.11.2019. Vyzval žalovanú v 2.rade na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy. K tejto výzve žalobca doručenkou doložil, čl. 15.

12. Z prehľadu splátok a vyjadrenia žalobcu vyplýva, že na úver bola uhradená suma 4886 eur do zosplatenia do podania žaloby, čo vyplýva aj z vyjadrenia samotného žalobcu a ním predloženého výpisu.

13. Z výpovede žalovanej v 1. rade vyplýva, že spolu s manželom mali dva úvery, pravidelne ich každý mesiac splácali. Mali úver s tým, že ak budú pravidelne splácať, úver sa im zníži, že bude úver bez úroku, taká bola reklama. Preto išli s manželom do banky s tým, aby úver platili bez úroku, po polovici. Išli tam, zmluve vôbec nerozumeli, dali im ju podpísať, podpísali ju. Keď prišli, v zmluve nebolo napísané, že po polovici je úver bez úrokov. Manžel sa pýtal, že bolo im pri podpise zmluvy sľúbené, že po úhrade polovice, keď nebudú v omeškaní, úver bude bez úrokov. Potom im volali z Bratislavy, z Poštovej banky, že tie dva úvery, čo mali, jeden mali platiť rok a druhý asi 2 roky, presne nevie. Následne im povedali, že majú predschválený úver, že nám dajú 7.000 eur, že im vyplatia staré úvery a vyplatia im 1.500 eur. Vedela, že to nie je v poriadku, začala sa s manželom vadiť, že ten úver nechce. Na otázku súdu, či tento nový úver, podpísala uviedla, že nie, jej podpis tam nie je. Na otázku kto zmluvu podpísal uviedla, že manžel a svokra. Manžel sa volal Š. C., toho času je nebohý. S manželom sa vadiť, nesúhlasila s tým, že úver bude preplatený s tým, že v zmluve bude stále 7.000 eur a dali im len 1.500 eur, je to veľký rozdiel, úver nechce. Mali vtedy ťažkosti - finančné. Manžel jej povedal, že úver zoberie, ona mu odpovedala, že môže, ale bez nej, Ona odišla z banky a manžel podpísal zmluvu. Ona odišla preč, manžel dal podpísať zmluvu svokre, ona čítať nevie. Manžel jej potom povedal, že peniaze zobral. Pokiaľ manžel žil, platili. Po manželovej smrti, sa veľmi zadlžila, zomrel náhle, bez čakania, musela si

požičať na pohreb, susedia jej požičali. Potom ešte splácala, ale následne už nevládala. Musela si každý mesiac požičiavať, aby som mala čím zaplatiť splátku. Potom nemohla, nakoľko sa stále viacej zadlžovala. Následne sa to stalo neúnosné, vracat', aj to, čo si požičala. Na otázku či jej boli doručované zo strany veriteľa nejaké výzvy, prípadne oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, uviedla, že niečo chodilo, boli to výzvy chceli to uhradiť.

14. Z výpovede žalovanej v 2.rade na otázku či jej boli doručované zo strany veriteľa, nejaké výzvy, prípadne oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti na jej meno vyplýva, že niečo chodilo, boli to výzvy, kde chceli uhradiť celý úver. Vybavoval si to syn, ona dala občianku, zmluvu podpísala, čítať však nevie. Na otázku súdu či nevie ani čítať, ani písať uviedla, že nevie. Do školy síce chodila, vie podpísať len svoje meno. Do školy chodila len do veku 12 rokov. Písať a čítať sa nenaučila, musela ako najstaršia ostať doma a pomáhať doma. Na otázku či obdržala zo strany veriteľa nejaké výzvy na úhradu a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uviedla, že niečo obdržala, ale čítať nevie. Chlapec, ktorý bol doma, jej to prečítal. Následne navštívila banku s tým, že nemá z čoho platiť, aby im dali menšiu splátku a bolo jej povedané, že má si dať nejakú žiadosť, aby menej platili.

15. Na otázku či majú k dispozícií zmluvy, ktoré mali byť refinancované v zmysle výpovede žalovanej, právny zástupca žalovaných uviedol, že k dispozícií ich nemajú, vyplývajú z tabuľky na strane 2 zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že minimálne dva úvery, boli priamo od žalobcu. Z praxe je zrejmé, že disponuje oznámenie o predčasnej splatnosti z iných veriteľov. Pokiaľ ide o spoločnosť Quatro, teraz ide v súčasnosti o VÚB banku. Aj tieto spoločnosti majú povinnosť archivovať tieto zmluvy.

16. Práv. zást. žalobcu pokiaľ ide o refinancované zmluvy uviedol, že nemá v súčasnosti k dispozícií, toto nepovažuje za sporné. Z uvedeného vyplýva, že celá suma bola postupne načerpaná na ten istý účet, z aktuálneho stavu úveru. Poukázal na to, že táto obrana mohla byť uskutočnená skôr, v odpore tieto námietka tam nie sú, pričom vychádzajú zo skutočnosti, ktoré už boli známe pri podaní žaloby a nie je ani zrejmé, čo sa týmto sleduje. Žalobou je uplatnený nárok na vrátenie istiny. Žalobca všetky došlé platby zo strany žalovaného, započítal na istinu.

17. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalované účelovo spochybňujú, že im neboli doručované žiadne dokumenty od žalobcu. Z priložených podacích hárkov jednoznačne vyplýva, že upozornenie zo dňa 25.10.2019 bolo odoslané dňa 28.10.2019 a zosplatňujúca výzva zo dňa 21.11.2019 bola odoslaná dňa 22.1.2019. Rovnako neobstojí tvrdenie žalovanej o nedoručení predčasnej splatnosti úveru. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností prikladáme potvrdenie o doručení, z ktorého vyplýva prevzatie upozornenia dňa 30.10.2019 a doručku, z ktorej vyplýva prevzatie zosplatňujúcej výzvy žalovanou v II. rade dňa 26.11.2019. Napriek tomu, že je nepochybné, že žalovaná si zásielku prevzala považujeme za potrebné reagovať na špekulatívne tvrdenie žalovanej a uviesť, že ak je obsahom zásielky právny úkon, zásielka sa považuje za doručenie nielen jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.1.2011, sp. zn. 5Cdo 129/2010). V tejto súvislosti akcentujeme, že ak by súd akceptoval výhrady žalovaných, znamenalo by to, že dlžník môže zabrániť vymáhaniu pohľadávky iba tým, že si nepreberie predžalobnú výzvu, ktoré boli taktiež preukázateľne zasielané žalovaným. B) K naplneniu predpokladov podľa § 53 ods. 9 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním pohľadávky dňa 21.7.2019 nezaplatením splátky pripadajúcej na 20.7.2019. Žalovaní boli zároveň v omeškaní so zaplatením splátok pripadajúcich na 20.8.2019, 20.9.2019, 20.10.2019, pričom omeškanie žalovaných trvalo aj v čase zosplatenia úveru. Listom zo dňa 21.11.2019 žalobca upozornil žalovanú v II. rade na možnosť zosplatenia úveru, keď výslovne uviedol, že: „V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od Vás resp. spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky.“ Uvedený list zaslal žalobca riadne na poštovú prepravu dňa 22.11.2019 na adresu tr. pobytu žalovanej v II. rade : P. C. N. XXX XXX XX N. t. j. na adresu, ktorá je uvedená v zmluve o úvere.

18. Žalobca riadne dodržal zákonom vyžadovaný postup pri zosplatení úveru, ako aj postup v súlade so zmluvou úvere. Pre úplnosť uvádzame, že pôvodný dlžník Š. C. už v danom čase nežil, keďže podľa predloženého uznesenia z dedičského konania zomrel dňa 13.4.2017.

19. Žalobca uviedol, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaných je neurčitá, keďže z nej vôbec nevyplýva, kedy malo dôjsť k údajnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku. Odhliadnuc od uvedeného žalobca uvádza, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr dňa 22.11.2019 (actio nata), t.j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Písomné oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo žalovaným riadne zasielané a doručené na adresu ich trvalého pobytu, čo žalobca preukázal aj listinnými dôkaznými prostriedkami. Podľa žalobcom predloženého aktuálneho stavu úveru boli žalované pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, keď neuhradili dohodnuté mesačné splátky za jún 2019 až december 2019. Napokon, žalované boli listom (upomienkou) žalobcu zo dňa 25.10.2019 vyzvané na splatenie dlžnej časti úveru a osobitne upozornené na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 21.9.2019, t. j. v trojročnej premlčacej lehote podľa OZ. K uplatneniu nároku žalobcu teda došlo včas. K realizovanému skúmaniu bonity žalovaných uvádzame postup jednotlivých úkonov žalobcu, vrátane jeho zistení (príslušné dokumenty zasielame v prílohe): Deklarovaný druh a výšku dôchodku žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala dôchodok vo výške 315€ Deklarovaný druh a výšku dôchodku spolužiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala dôchodok vo výške 281€ . V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klientov (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií Žiadateľ si uvádzal rodinný stav ženatý a 1 vyživované dieťa, spolužiadateľka rodinný stav rozvedená a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 7.400€ na 9 rokov s mesačnou splátkou 113€. Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností súdu zastávame názor, že žalobca sa voči žalovaným správal pri skúmaní ich bonity štandardne (rovnako ako voči všetkým ostatným klientom), keď banka preverovala príjem a finančnú situáciu žalovaných prostredníctvom úverového registra (SRBI) a Sociálnej poisťovne. Žalobca konal s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ a nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti z jeho strany, keď okrem vyžiadaných informácií z jednotlivých registrov a databáz (SRBI, SP) vyhodnocoval bonitu žalovaných komplexne, a to s poukazom aj na právne závery rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 18.12.2014 vo veci CA Consumer Finance proti Ingrid Bakkaus a spol., C-449/13, z ktorého (okrem iného) vyplýva: anglický preklad II. výroku: „Article 8(1) of Directive 2008/48 must be interpreted to the effect that, first, it does not preclude the consumer's creditworthiness assessment from being carried out solely on the basis of information supplied by the consumer, provided that that information is sufficient and that mere declarations by the consumer are also accompanied by supporting evidence and, secondly, that it does not require the creditor to carry out systematic checks of the veracity of the information supplied by the consumer.“ slovenský preklad II. výroku: „Článok 8 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.“ český preklad II. výroku: „Článek 8 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán zaprvé v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo posouzení úvěru schopnosti spotřebitele provedeno jen na základě informací uvedených spotřebitelem, za podmínky, že tyto informace budou dostatečné a že jeho pouhá prohlášení budou podepřena doklady, V případě žalobcu pritom ide o právnickú osobu, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmito povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“) a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť žalobcu podlieha podľa § 6 a nasl. ZoB sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Napokon poukazujem aj na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov SR: Uznesenie Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 19.9.2018 sp. zn. 41Co/14/2018, v zmysle ktorého podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že žalovaný veriteľ (nebanková spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) nekonal s odbornou starostlivosťou, pričom žalovaný veriteľ do konania ani len nepredložil výsledky zo šetrenia z príslušných registrov, na rozdiel od žalobcu (banky) v tomto spore: „Odvolací súd však považuje za dôležité poukázať aj na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný síce nepreukázal, že skutočne postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (napr. predložením výsledkov zo šetrenia z príslušných registrov), avšak nie je možné, podľa názoru odvolacieho súdu,

automaticky vyvodit', že s odbornou starostlivosťou nekonal, a to len na základe tvrdení žalobcu, ktorému pritom zo zákona vyplývajú taktiež určité povinnosti. V zákone je zároveň uvedené, že veriteľ posudzuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver „najmä“ s ohľadom na získané údaje z registrov. V ustanovení § 7 ods. 1 nie je uvedené „výlučne“ na základe takýchto údajov, prípadne.“ (ods. 33). Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019:„Odvolačný súd sa nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, zhodne so žalovaným, že žalobca pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Takéto konanie považoval súd prvej inštancie zároveň za hrubé porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a vyslovil, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Uvedený názor súd vyslovil bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. (...) Odvolačný súd zastáva názor, že žalobca v priebehu konania preukázal, že schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver posúdil na základe lustrácie v registri SRBI, ktorú vykonal dňa 26.10.2016, čo vyplýva zo žalobcom predloženého listinného dôkazu, ktorý sa nachádza na č.l. 148 - 156 spisu. (...) Odvolačný súd zastáva názor, že podmienku získania relevantných informácií žalobca splnil a svoje tvrdenie doložil aj listinnými dôkazmi. Odvolačný súd poukazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Zákonodarca v danom ustanovení použil vylučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť splnené kumulatívne. Z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru a z lustrácie v SRBI podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by žalobca hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného, práve naopak, dostatočne hodnoverne preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Tu sa žiada zdôrazniť, že aj samotnému spotrebiteľovi vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. povinnosti, a to poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. V zmysle bodu 2.1.1 obchodných podmienok pre úvery občanom, zodpovedá klient za správnosť, pravdivosť a úplnosť predložených informácií a dokladov, pričom podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovil súhlas aj s týmito obchodnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca dostatočne preukázal, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o spotrebný úver mal k dispozícii údaje tak o jeho príjmoch a výdavkoch (čo vyplýva z výpisov z bankového účtu, ktorý vedie žalobca) ako aj o rodinnom stave (táto skutočnosť vyplýva z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru) a zároveň vykonal aj lustráciu v SRBI, a teda nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo nekonanie veriteľa s odbornou starostlivosťou.“ (ods. 37 až 40). K nekritickej favorizácii spotrebiteľa aktuálna rozhodovacia prax k dokazovaniu a aplikácii práva v spotrebiteľskom spore, vrátane právnej doktríny). Princíp ochrany slabšej procesnej strany znamená, že slabší subjekt má byť „chránený“ len do tej miery, kým sa nedosiahne funkčná procesná rovnosť; rozhodne by nebolo správne interpretovať princíp ochrany slabšej strany v tom zmysle, že sa má zabezpečiť akési nadradené postavenie slabšej strany vo vzťahu k protistrane (ŠTEVČEK, M. in: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, s. 45-46). Tendenčný postoj súdneho orgánu v prospech spotrebiteľa, prejavom ktorého je zámerná snaha deštruovať zmluvné a zákonné práva veriteľa, evidentne porušuje základný princíp rovnosti strán, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva. Je potrebné zdôrazniť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou (rozsudok NS ČR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 23Cdo/1201/2009; ŠVESTKA, J. - SPÁČIL, J. - ŠKÁROVÁ, M. - HULMÁK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. C.H.BECK, Praha 2008, str. 408). Poukazujeme aj na zásadné závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60, publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 1/2018: „aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickom poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom.“ (ods. 46). obdobné závery nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 4.2.2020 sp. zn. I. ÚS 332/2019, publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí ÚS SR za obdobie III./2020 Senát I: „Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou

súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy ako účel právnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickom poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom (PL. ÚS 11/2016, pozri aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).“ (ods. 43). Podpredsedu ÚS SR a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana L'alíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. (ods. 2) Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. (ods. 3) Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ (ods. 4). Tvrdenia žalovaných vyznievajú absurdne a nelogicky (nehovoriac o ich celkom zjavnom rozpore s dobrými mravmi a s esenciálnymi zásadami súkromného práva "pacta sunt servanda", neminem laedere", ktoré platia aj pre "privilegovaných" spotrebiteľov), keďže podľa právneho poriadku SR (§ 13 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (čl. 14) ako aj podľa čl. 4.8 zmluvy o úvere mali žalované legitímne právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré sa však dobrovoľne a slobodne rozhodli nevyužiť. Navyše, k dnešnému dňu (po takmer 6-tich rokoch od uzavretia zmluvy o úvere) žalobca neviduje od žalovaných žiadnu sťažnosť alebo reklamáciu, ktorá by sa týkala ich nespokojnosti s poskytnutými bankovými službami alebo úverom, ktorý preukázateľne načerpali v celom rozsahu a do dnešného dňa ho nevrátili. Vo zvyšku žalobca výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalovaných, ktoré považuje za účelové a najmä za nesubstancované (žalované nepredložili k odporu žiadne dôkazné prostriedky, s výnimkou splnomocnenia).

20. Z vyjadrenia žalobcu ďalej vyplýva, že predkladá súdu zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. 178139851, ktorá bola uzavretá so žalovanými dňa 12.11.2013. Identifikovaná zmluva bola uzavretá riadne a platne. Druhú zmluvu o úvere č. 9548638086 sa žiaľ nepodarilo dohľadať v archíve. Akcentuje, že predošlá úverová zmluva nie je a ani nemôže byť predmetom tohto konania. Žalobca si v tomto spore uplatňuje splatnú peňažnú pohľadávku z odlišného právneho titulu, a to z neskoršej zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1551984030, uzavretej so žalovanými dňa 20.11.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“). Odhliadnuc od uvedeného je potrebné podotknúť, že požadovanú úverovú dokumentáciu majú k dispozícii aj samotní žalovaní, keďže boli zmluvnými stranami pri uzatváraní oboch úverových záväzkov. V súlade s § 565 OZ: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“. Podľa § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“. V súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ je veriteľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V danom prípade došlo k predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 21.11.2019 legitímne, keďže: žalovaní boli pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v omeškaní s minimálne tromi mesačnými splátkami splatnými dňa 20.8.2019, 20.9.2019 a 20.10.2019, kedy preukázateľne nedošlo k riadnemu a včasnému

uhradeniu dohodnutej mesačnej splátky vo výške 113,- EUR (bližšie str. 2 aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.7.2021, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaní v danom neuhradili žiadnu splátku; žalovaní boli písomne upozorení na oprávnenie veriteľa predčasne zosplatiť úver v lehote nie kratšej ako 15 dní (upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.10.2019) v nadväznosti na splnené zákonné podmienky (i) a (ii) veriteľ legitímne predčasne zosplatiť úver ku dňu 21.11.2019, o čom písomne upovedomil žalovaných. Až nasledujúcim dňom žalobca mohol nárok na zaplatenie splatnej úverovej pohľadávky prvýkrát uplatniť na súde, t.j. najskôr dňa 22.11.2019 (actio nata). Inak by bola žaloba podaná predčasne a súd by ju z dôvodu neprípustnosti odmietol. Keďže návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený dňa 21.9.2021, pri zohľadnení trojročnej premlčacej lehoty, plynúcej v danom prípade najskôr odo dňa 22.11.2019, došlo k uplatneniu nároku žalobcu včas, v súlade s § 101 OZ v spojení s § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., účinného odo dňa vyhlásenia (25.3.2020). Podotýka, že žalobca už k žalobe pripojil elektronické podacie hárky, vrátane zásielok a doručeníek, z ktorých jednoznačne vyplýva, že výzvy, na základe ktorých došlo k predčasnému zosplateniu úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, boli žalovaným riadne zasielané na ich adresy tr. pobytu podľa vyplnených údajov v zmluve o úvere. Akcentujeme, že žalovaní doručenie písomností v konaní nikdy nerozporovali, pričom žalobca dokonca predložil do konania doručenkú z ktorých vyplýva, že zosplatenie úveru si žalovaná v II. rade osobne prevzala dňa 26.11.2019. Navyše, k dnešnému dňu (po 7-ich rokoch od uzavretia zmluvy o úvere) žalobca neeviduje od žalovaných žiadnu sťažnosť / reklamáciu, ktorá by sa týkala ich nespokojnosti s poskytnutým úverom alebo bankovými službami. Prípadná obava žalovaných ohľadom inkasovania „duplicitného“ plnenia absolútne nie je dôvodná. Žalobca je bankou a nad jej činnosťou v zmysle § 6 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Viacnásobné inkasovanie plnenia je neprípustné. Zdôrazňujeme, že v tomto prípade doposiaľ nedošlo k splneniu uplatneného nároku, keďže žalobca voči žalovaným stále eviduje nesplatenú pohľadávku. K doručovaniu písomností okrajovo poukazujeme aj na aktuálny judikát Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo 36/2020, publikovaný v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 4/2021 (právna veta): „Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“. Pre úplnosť uvádzajú, že doručovanie všetkých písomností bolo realizované plne v súlade so zmluvou o úvere a podľa súvisiacej úverovej dokumentácie, ktoré boli priložené už k žalobe: Podľa čl. 5.4 zmluvy o úvere: S,4 Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ, a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Dlžník/ spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ. Dlžník/Spoludlžník svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Pojmy s veľkým začiatočnými písomnom definované v OP a vo VOP majú rovnaký význam aj v ZoU. Podľa čl. 4.3 ods. 4.3.6 Všeobecných podmienok: „Pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR alebo v zahraničí sa informácie a dokumenty považujú za doručené desiaty deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou Banka zasiela informácie a dokumenty vo forme obyčajnej listovej zásielky.“. Žalobca preto trvá na tom, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru platne a v súlade so zákonom. K princípu preferencie výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti poukazujeme aj na zásadný nálezh Ústavného súdu SR zo dňa 1.4.2015 sp. zn. I. ÚS 640/2015, publikovaný v Zbierke nálezhov a uznesení ÚS SR pod č. 16/2015 a v ZSP pod č. 57/2016, ktorý sa obdobne týkal zmluvy o postúpení pohľadávok: „Vôľa účastníkov zmluvy zohráva pri jej vytváraní a jej interpretácii zásadnú úlohu; právny formalizmus všeobecných súdov a nimi vnášané prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody osoby v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je teda ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu taká prax, kedy všeobecné súdy uprednostňujú výklad vedúci k neplatnosti zmluvy.“. Jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy SR (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 23.1.2014 sp. zn. IV. ÚS 5/2014). Princíp Actus interpretandus est potius, ut valeat quam, ut pereat (Ulpianus, Digesta, kniha 45, titul 1, fragment 80), teda „právny úkon treba vykladať skôr tak, aby

platil, než aby neplatil“ potvrdzuje aj mnohopočetná judikatúra najvyššieho a ústavného súdu, napríklad 6MCdo 21/2011, 4Cdo 132/2007, 4Cdo 95/2019, 2ObdoV/9/2020, I. ÚS 242/2007, I. ÚS 243/2007, IV. ÚS 340/2012, IV. ÚS 15/2014 alebo I. ÚS 640/2014. Napokon poukazuje aj na nedávne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp. zn. 4Cdo 9/2019: „Podľa ústavné konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07). Preto aj v prejednávanej veci je potrebné uprednostniť výklad, ktorý rešpektuje vôľu zmluvných strán, pred výkladom, ktorý vedie k absolútnej neplatnosti účastníkmi uzatvorenej zmluvy. Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy.“ (ods. 12) . Ak by hypoteticky prvoinštančný súd dospel k záveru, že k predčasnemu zosplatneniu úveru ad absurdum nedošlo platne, žalobca osobitne žiada, aby súd presvedčivo a preskúmateľne odôvodnil svoj opačný právny záver, ktorý by korešpondoval v súlade s vyššie citovanou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, na ktorú odkazuje žalobca podľa čl. 2 ods. 2 CSP (princíp právnej istoty).

21. Žalobca v konaní v zmysle návrhu žalovaných a požiadavky súdu predložil niektoré refinancované zmluvy a to zmluvu č. z 8.11.2013 uzavretú s Poštovou bankou, výpis z účtu, úverov č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX.

22. Zo strany VÚB banky boli zaslané zmluvy č. 0003018388, výpis z úverového účtu k tejto zmluve, zmluvu č. 6540505266, výpis k zmluve č. 516109348.

23. Žalobca uviedol, že druhá úverová zmluva uzavretá s predchodcom žalobcu, poštovou bankou sa v archíve nedohľadala (čl. 258) len zmluva z 08.11.2013.

24. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

25. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa ust. § 2 písm.a),b) zákona č. 129/2010 Z.,z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

27. Podľa ust. § 9 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

29. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

30. Podľa ust. § 11 ods. 3 cit. zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

31. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

35. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

42. Podľa ust. § 470 ods. 1,2 OZ dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťela a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

43. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm.a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

44. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

45. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

46. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

47. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

48. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

50. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

51. Podľa ust. § 54a OZ účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

52. Súd zistil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou v 2.rade a jej nebohým synom, manželom žalovanej v 1.rade bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva v zmysle ustanovení zákona č. 266/2005 Z.z.. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s

dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu je neplatná.

53. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol nebohému Š.S. C., ako dlžníkovi a žalovanej v 2. rade finančné prostriedky vo výške 7400 eur na refinancovanie 5 úverov, dlžníka a spoludlžníka sa žalovaný zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 108 anuitných splátkach vo výške 113 eur mesačne pri úrokovej sadzbe 11,90 % a za podmienok uvedených v zmluve, tak ako je to vyššie uvedené.

54. Z predložených listinných dokladov a vyjadrení žalobcu mal súd ďalej za preukázané, že v prospech veriteľa boli uhradené finančné prostriedky vo výške 4886 eur do podania žaloby.

55. Taktiež bolo preukázané, že úver žalobcom mal byť zosplatnený, a to listom zo dňa 21.11.2019. Veriteľ toto zosplatnenie doručoval len žalovanej v 2. rade, spoludlžníkovi. Dlžník už bol v tom čase nebohý, zomrel dňa 13.04.2017 tak ako je to vyššie uvedené. Dedičské konanie bolo už v tom čase právoplatne skončené. Uznesenie o dedičstve z 08.06.2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2017. Žalovaná v 1. rade jeho manželka zdedila všetok majetok v hodnote 11.505,50 eur.

56. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

57. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

58. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s poukazom na vznesené námietky žalovanej, či spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch aj v časti výšky dohodnutého úroku. Súd po preskúmaní a porovnaní výšky úroku s výškou úrokov banka za ktoré poskytovali úvery v rozhodnom období a zistil, že výška dohodnutého úroku je v súlade s dobrými mravmi.

59. Súd sa ďalej zaoberal námietkami vznesenými žalovanými. Pokiaľ ide o poukázanie žalovaných na neprijateľnú zmluvnú podmienku tie žalované nijako nekonkretizovali o ktoré by sa malo jednať.

60. Súd sa v zmysle obrany žalovaných ako prvou zaoberal námietkou ohľadom splatnosti zosplatnenia dlhu. Súd skúmal platnosťou zosplatneniu dlhu ako aj to, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom.

61. Žalobca nepreukázal súdu doručenie a prevzatie výzvy žalovanými, v ktorej by upozornil žalovaných na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Do spisu žalobca doručil doručku od samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, no len zo strany žalovanej v 2. rade. Veriteľ dedičky, žalovanej v 1. rade, ktorá zdedila majetok a ktorá v zmysle OZ zodpovedá za dlhy poručiťela, nebohému manžela,

dlužníka a veriteľa, nedoručoval ani upozornenie a ani oznámenie o zosplatnení dlhu. Uvedené má podľa súdu za následok, neplatné zosplatnenie. Preto žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie celého dlhu, ale len splatné a nepremiľčané splátky, vzhľadom na námietky premiľčania.

62. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

63. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

64. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

65. Žalobca nepreukázal doručenie upozornenia na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu ako aj oznámenia o vyhlásení mim. splatnosti dlhu, osobne obom žalovaným. V dôsledku čoho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom.

66. Pokiaľ by úkonu zosplatnenia dlhu veriteľom nebolo možné priznať právne účinky predpokladané zákonom, uvedené má vplyv na dôvodnosť žalovanej sumy, žalobca nemôže požadovať zaplatenie celého úveru. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie KS Prešov sp.zn. 17CoCsp/79/2019, 19CoCsp/38/2021.

67. Veriteľa môže požadovať len splátky, splatné do podania žaloby. Prvá splátka bola splatná dňa 25.12.2015, posledná dňa 25. 11.2024, teda v čase podania žaloby celý úver nebol splatný.

68. Žaloba bola podaná dňa 21.09.2021 na OS Banská Bystrica. Žalobca preto môže požadovať len tie splátky ktoré sú nepremiľčané splátky a boli splatné pred podaním žaloby, t.j. od 25.09.2018 do 25.08.2021. Ide celkovo o 36 splátok. Žalované v podanom odpore vzniesli námietku premiľčania.

69. Teda žalobca má nárok na 36 splátok nepremiľčaných splátok po 113,40 eur, t.j. sumu 7082,40 eur. Keďže na úver bola uhradená suma 4886 eur, žalované nie sú žalobcovi nič dlžné a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

70. Pokiaľ ide o námietku žalovaných ohľadom refinancovaných zmlúv a toho, že výška istiny refinancovaných úverov bola uhradená bolo zistené ako je to vyššie uvedené, že boli zmluvou ktorá je predmetom tohto konania refinancované 5 zmluvy. V zmluve však neboli označené konkrétne číslom ale len zostatkom sumy a označením veriteľa. Dve zmluvy sa týkali veriteľa, žalobcu a tri veriteľa Consumer Finance Holding- Quatro.

71. Žalobca čiastočne v zmysle návrhu žalovaných tieto zmluvy, prípadne len výpisy z účtu k úverovým zmluvám, ktoré mal predložil. Z nich vyplýva, že u žalobcu išlo o zmluvy na sumy úverov 3500 eur a 4000 eur, (čl. 193-199, čl. 259). Druhú zmluvu žalobca nenašiel. Žalobca uviedol, že išlo o zmluvu č.178139851 z 12.11.2013 na bývanie, č. 2602607086. Druhú zmluvu č. 9548638086 nenašiel.

72. Pokiaľ ide o ďalšie tri zmluvy v spoločnosti Quatro (čl. 226-256) išlo o jeden revolvingový úver, čl. 227, výpis na čl. 231-240, druhý v sume 1000 eur, čl. 241, a tretiu zmluvu č. 516109348 nepreložili, len výpis, čl. 254. Boli doložené dve rovnaké zmluvy. Vzhľadom na to, že v zmluve ktorá je predmetom tohto konania neboli presne označené refinancované úvery a konkrétne zmluvy, nie je možné ich jednoznačne identifikovať. Súd môže vychádzať v tomto smere len z tvrdení žalobcu.

73. Vzhľadom na ich neúplnosť nebolo možné všetky refinancované zmluvy preskúmať s odkazom na to, či istina z týchto 5 zmlúv bola uhradená istinou z úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania ako to bolo urobené v inom obdobnom prípade (5Csp/158/2019) na ktoré poukázali žalované.

Vo veci však námietky žalovaných už nič nemôžu zmeniť, nakoľko súd žalobu už z iných dôvodov zamietol. Po preskúmaní predložených zmlúv sa javí, že v predložených refinancovaných zmluvách bol dohodnutý vysoký úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi alebo chýbal. V zmluvách chýbajú aj ďalšie iné náležitosti. Preskúmať všetky zmluvy však nebolo možné, keďže neboli všetky predložené.

74. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

75. Súd žalobu zamietol. Úspešnejšie tak boli žalované, ktoré majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.